

Sammanträdesdatum Beteckning
2021-06-21--22 Dnr: 21RS4358

Monika Aune (MP)

Svar på interpellation från Monika Aune (MP) om rasism inom hälso- och sjukvården

Monika Aune (MP) ställer i en interpellation om rasism inom hälso- och sjukvården frågor om huruvida det finns en färsk kartläggning av förekomsten av rasism, om det finns handlingsplaner och görs utbildningsinsatser och om det är min uppfattning att rasism ska bekämpas. Jag vill med anledning av frågorna lämna följande svar:

Jag delar helt uppfattningen att rasism inom hälso- och sjukvården ska bekämpas.

Region

Örebro län ska inte tolerera någon form av rasism i någon av sina verksamheter.

Att personal av annan härkomst utsätts för rasism i verksamheten är ett känt fenomen. Den exakta omfattningen är oklar. En ny medarbetar- och säkerhetsenkät kommer genomföras hösten 2021 och frågor rörande diskriminering och kränkningar kommer att formuleras om för att på ett bättre sätt kunna följas upp och så att rätt åtgärder kan vidtas.

Arbetet mot förekomsten av rasism och annan diskriminering och kränkningar är, och ska vara, ständigt pågående i verksamheten. Hur varje incident och fall hanteras beror i hög grad på medarbetarnas och arbetslagens förmågor att stötta varandra och upprätta gemensamma förhållningssätt och lösningar. Till stöd i det arbetet finns av regionen framtagna riktlinjer, *Hantering av diskriminering i vården i Region Örebro län*, senast reviderad 2019. Rasism är en icke-specifierad del i detta. Riktlinjerna utgår från arbetsmiljölagen, diskrimineringslagen och patientlagen. De definierar de olika typerna av direkt och indirekt diskriminering och omfattar både att patient eller närstående betar sig kränkande och att medarbetare betar sig kränkande.

Av riktlinjerna framgår mycket tydligt att även om en patient kan ha önskemål om att få träffa en viss läkare/tandläkare eller annan vårdpersonal, så har patienten ”inte rätt att ställa diskriminerande krav på att behandlas av personal av visst kön, etniskt ursprung, trosuppfattning eller liknande”. Det finns vägledning om hur patienten ska bemötas, vikten av tydlighet för att undvika missförstånd, samt att diskriminerande krav eller önskemål inte ska tillmötesgå. ”Patienten ska i stället informeras om att denne kan söka annan vårdgivare.”

Riktlinjerna säger också att den som blivit utsatt för kränkning eller diskriminering omgående bör informera sin närmaste chef, att händelsen ska dokumenteras och anmälas i regionens avvikelssystem. Om det är en händelse som omfattas av en brottsrubricering bör polisanmälan göras.

Det har gjorts utbildningsinsatser. Senast under hösten 2020 arrangerades utbildning av Hållbar utveckling kring att möjliggöra maktkritisk förändring utifrån diskrimineringsgrunderna där också representanter från HR deltog. Planering finns för att erbjuda regionens chefer utbildning när läget återgår till ett mer normalt.

Som i alla frågor som ställs i regionfullmäktige har den politiska majoriteten det yttersta ansvaret, så också för att frågorna kring rasism hanteras och inte accepteras i någon av regionens verksamheter. Om arbetet mot rasism bli framgångsrikt måste dock ansvaret bäras gemensamt av alla som värnar ett öppet och demokratiskt samhälle.

Jag anser härmed har besvarat interpellationen.

Karin Sundin
Hälso- och sjukvårdsnämndens ordförande